

10 лекция отъ Учителя, държана на 9. XII-1931 г. Срѣда 5 ч.с. Изгрѣвъ

Добрата молитва.

Прочетоха се темитѣ: Предназначението на християнството

За следния пѣтъ пишете темата: Защо плачатъ малкитѣ деца?

Защо хората сѣ ходили голи? Защо първиятъ човѣкъ е билъ голъ, Писанието казва, че като се отворили очитѣ на първитѣ хора, видѣли, че били голи. Адамъ видѣлъ, че билъ голъ. Предпологатъ, че или човѣкъ е билъ голъ, или позналъ, че е голъ. Трѣбва да се знае, дали действително е билъ голъ, или като е съгрѣшилъ е станалъ голъ. Писанието казва: Да не се види вашата голота. Подъ думата "голота" се разбира единъ неоформенъ характеръ, единъ човѣкъ, който обича да грѣши. Казва се: голота има въ него. Значи нѣма въ него знание. Той се представя, че има знание. Значи има лицемѣрие въ него. После се представя, че има знание, когато нѣма. Представя се, че е добъръ, че е щедъръ, когато не е такъвъ. Нѣкои хора се представятъ като много добри. Нѣкои се представятъ, че сѣ много лоши. Но съ това той иска да каже: Азъ не съмъ отъ слабитѣ хора. Да не се намѣришъ въ нѣкое особено положение. Отъ вашето гледище трѣбва да бъдемъ добри. Какво подразбирате подъ думитѣ "да бъдемъ добри"? Ние разбираме следното: Ако единъ човѣкъ ни даде пари на заемъ, ако ни нахрани, той е добъръ. Значи, ако ни даде всичко, което искаме, той е светия, той е добъръ за насъ, а пъкъ ако не извърши това, което искаме, той е лошъ. Прави ли сѣ тѣзи сѣждения? Донѣкъде. Тѣ сѣ вѣрни 50%. Човѣкъ, който прави добро, той е толкова светия, колкото и азъ съмъ светия. Светията на светия прави услуга. "анкеринътъ на банкеринъ заема. И ние казваме, че е много добъръ. Той заема, защото има трима гаран-ти. Има трима милионери, които гарантиратъ. И ако той не плати, хващатъ гаран-титѣ да платятъ. Да допуснемъ, че азъ отида при нѣкого, за да ми даде пари и т той ми казва: Нѣмамъ пари. Говоримъ ли той истината? , че нѣма пари. Има пари. То ще намѣри нѣкой дулапъ, че е далъ кретита си нѣкому, ще се извини и ще каже: Ще имамъ предъ видъ. Ние ще считаме ли този банкеръ на мѣсто? На мѣсто е. Азъ нѣмамъ право да ходя да искамъ пари отъ него. Ние казваме: Той е длъженъ. Щомъ е длъженъ, трѣбва да има нѣкой законъ. Ако отида при нѣкоя банка, касиерътъ е длъженъ да ѣ изплати на мене известна сума, кога? Когато нося нѣкой чекъ. И ако този касиеръ, не иска да ми изплати, тогава той спрямо този законъ, който

сжестува, се счита за престъпникъ. Но ти отивашъ безъ никакъвъ чекъ и казва
звашъ: Азъ имамъ ~~и~~несени пери. Той не вѣрва на думитѣ ти. Има ли право човѣкъ
да не вѣрва? При сегашния строй на нѣщата нѣма право да ви вѣрва. Той казва:
Докажи.

Сега положителната страна да разгледаме. Азъ бихъ направилъ единъ опитъ.
У васъ имате ли конци, но не малки конци. Дайде ми сега четири дълги конци за
единъ фокусъ - по единъ метъръ дълги. /Учителътъ взе четири конци и ги размѣ-
си/. Сега можете ли да ми кажете, кой конецъ на кого е. Конецътъ е вашъ, като
дойдете да се хванете са него. Конецътъ е вашъ, само когато се хванете за него.
Щомъ не се хванете, той не е вашъ. Сега за изяснение ще ви кажа следното: Вие и
имате такива кълбета съ конци, но не знаете да работите и ходите голи. А виж-
дате, че другъ се е облѣкълъ. Ще кажете: Защо се е облѣкълъ онзи?, а азъ ходя
голъ. Онзи превърна концитѣ на дреха и три пѣти се облича на денъ. Има какво
да се облича. А пъкъ ти нищо не си направилъ, нѣма съ какво да се облѣчешъ.

Нека дойдатъ тукъ при мене една млада сестра и единъ младъ братъ. /Единъ
младъ братъ и една млада сестра държатъ въ ржцетѣ си по единъ конецъ, концитѣ
сж кръстосани. Иматъ тѣ единъ споръ. И двамата нѣма да си пущатъ рж-
цетѣ. Какъ ще разрешите въпроса. Кой трѣбва да пусне? Да остави ли единиятъ
конецъ си. Не, всѣки трѣбва да си пази конца. Ще пуснешъ дясната ржка и после
пакъ ще заловишъ този край. Сега нека дойдатъ единъ старъ братъ и една стара
сестра. /Кръстосватъ се четири конца. Тѣзи два конца спориха, тукъ е
споръ между двамъ. Единиятъ трѣбва да отстъпи. Ако пуснемъ единиятъ конецъ, ка-
кво се разрешава? Разрешенъ ли е въпросътъ? Не е разрешенъ? /Сестра Ольга Слав-
чева пуска конца/ Въпросътъ разрешенъ ли е? Не. Да допуснемъ, че една мома си
има единъ любовникъ. Да кажемъ, че тя люби и другъ мъжъ. Тя като люби единъ
момъкъ, това е часна собственостъ. Като люби и другъ мъжъ, тя е колективна соб-
ственостъ. Може ли тя да бѣде жена на много мъже? Да бѣде колективна собстве-
ностъ? Ако тя има четири пѣтъ мъже, какво е разрешила тя? Или нека разгледаме
въпроса друго яче: Отъ единъ банкеръ вземешъ пари, или вземешъ пари отъ четири
души. Ако имашъ да давашъ на четири души, въпросътъ е още по-сложенъ. Отъ
единъ банкеръ да вземешъ пари е трудно, но отъ четири души е ~~еще~~ по-трудно. А
отъ десетъ души още по-трудно. Кое е най-хубаво? Отъ никого да не ^авземашъ па-
ри. Може ли? Може. Ще стане обмѣна. Азъ имамъ жито. Ти имашъ пари. ~~Вземашъ~~

~~Винаги~~ Давамъ житото, вземамъ паритѣ. Да нѣмамъ никакви задължения.

Учителятъ посочва концитѣ/ Сега работата е оплетена четирима души сж оплетени. Та казвамъ: Всѣки единъ въпросъ трѣбва да има единъ начинъ за разрешение: да отстъпишъ ~~и~~ ще пуснешъ единия край на конеца и ще се оттеглишъ после пакъ ще вземешъ този край. Но този конецъ ще си го държишъ, нѣма да оставишъ конеца. Конецътъ е твоята мисль; нѣма да я оставишъ ~~и~~ Но ще дадешъ възможность на тая мисль да дейсува ~~и~~ ще вземешъ конеца си и ще си отидешъ съ него. Когато единиятъ човѣкъ остави конеца си, това не е хубаво ~~и~~ Имашъ едно убеждение ти казвашъ: То е старо убеждение ~~и~~ Старото убеждение е много хубаво. Ако имашъ единъ старъ прѣстенъ, ще го разтопишъ, ще направишъ отъ него единъ хубавъ прѣстенъ и ще му туришъ единъ скъпоцененъ камъкъ. Този старъ прѣстенъ не струва ли пари? Струва.

Та всѣка една твоя мисль трѣбва да я впрегнешъ на работа. Вие сега разрешавате въпроситѣ по съвсемъ другъ начинъ. Всички хора сж роби на известни малки удоволствия въ дадения моментъ. Той иска да не пусне конеца, ~~и~~ отива на двете му страни. Но ако е пусне конеца единия или другия край, ако не пусне концитѣ и двамата, тогава какво ще излѣзе? Ако теглятъ и двамата тѣзи конци, последнитѣ ще се скжсатъ ~~и~~ Нали знаете, че децата турятъ такива конци и теглятъ. Тогава могатъ да концитѣ ~~и~~ на двете страни да се скжсатъ. Скжсването може да умъртви и двамата. Питамъ: Щомъ умравъ и двамата каква работа ще се свърши? Вие ще кажете: Втори пътъ като се преродятъ. Да умирашъ за едно скжсване на конеца, да докарашъ работитѣ дотамъ за два конеца, разумно ли е? Да не ти дойде на умъ, че има и другъ начинъ ~~и~~ Ако не умирашъ и разрешишъ въпроса, ти си уменъ. Господъ казва: "Пусни едната си ръка!" Въпросътъ е или съ своята мисль, или съ своето сърдце трѣбва да разрешишъ въпроса. Ще пуснешъ едната си ръка. Или сърдцето ти трѣбва да отстъпи и да даде или умътъ ти. Какво значи даване? Азъ схващамъ въпроса така: Обиденени сте за единъ центъръ. Всѣки държи съ едната си ръка. Учителятъ държи всички други краища, /тогава какъ ще се разреши въпроса? Вие не сте свободни. Никъде не можете да отидете. Вие сте въ едно поле на дейность, въ което по никой начинъ не може да се освободите ~~и~~ Отъ мене зависи, дали да ви пусна или не. Ако ~~и~~ пусна, по една орбита, вие ще се въртите около мене. Да допуснемъ, че не, ви

пусна концитъ. Какви ще бъдат моите съображения? Вие ще кажете: Той ми влияе. Какво мога да ви влияя с единъ конецъ. Какво мога да взема по този конецъ? Или какво мога да ви дамъ по него? Почти нищо. То е еамо една фантазия, че азъ въ случая съмъ господаръ на положението. Тъзи конци могатъ да се скжсатъ, и тогава цѣла една система се изгубва.

Приложението на закона е: Има една проста мисль. Двама души се карали, спорятъ се. Мислитъ се групиратъ по сжщия законъ. Много мисли и чувства иматъ сжщитъ отношения както отношенията въ едно семейство. Човкъ е цѣло едно общество. Ти трѣбва да разрешишъ спорнитъ въпроси между своитъ мисли и чувства. Ако ти разбирашъ своята мисль, всѣка една твоя мисль представя едно възшишено същество, нѣкой ангелъ, който временно обитава въ тебѣ. Ти може да станешъ проводникъ на този ангелъ за бжде този ангелъ да се въплоти. Той едва е почналъ да мисли да се въплоти. Този ангелъ е взелъ твоята мисль подъ наемъ. И въ бждеще може да стане една твоя дъщеря или синъ, ако мисльта е добра. Но ако мисльта ти е лоша, то за бждеще ще се въпроти единъ духъ на подземието и ще имашъ синъ, който ще поставя споредъ царството на, отдето е дошълъ.

Защо трѣбва да живѣете? Вие отъ сега трѣбва да образувате вашия бждещъ животъ. Вашиятъ бждещъ животъ ще зависи отъ това, какъ вие мислите сега. И ако вие сега не може да внесете хубавитъ възвишенитъ мисли въ себе си, какво бждеще може да имате?

Вие искате сега нѣкой да ви обича. Каква обичъ може да има между тѣзи конци? Цѣлиятъ кози конецъ трѣбва да живѣе, да се образува едно дърво на живота. Този споръ е спорътъ на дървото на познанието доброто и злото. Тогава по закона на познаването доброто и злото, какъ ще разрешите въпроса? Когато между двама души има отношение, единиятъ дава съ ума си, а другиятъ дава съ сърдцето си. Ако и двамата даватъ съ ума си, или съ сърдцето си, тогава въпросътъ нѣма да се разреши.

Да допуснемъ, че вие имате едно дърво. Коренитъ представятъ сърдцето, а клонитъ - ума. Листата и цвѣтове сж други сили, които функциониратъ. Всѣко дърво, което нѣма корени и клони, не може да функционира, не може да има съществуване. Този законъ има приложение. Морално вие не можете да успѣвате докато не разбирате закона. Трѣбва да имате едно правилно понятие, че трѣбва да отстъпвате.

Да допуснемъ, че Господъ държи тѣзи конци и ти казва: Пусни конеца, пусни единия край на конеца. Ти можешъ да кажешъ: Ще ми взематъ конеца. Нѣма да ти го взематъ. Пусни единия край. Двама души сж въ споръ. Какъ ще се разреши въпросътъ. Ако единиятъ иска да има двата конеца, той е на кривата страна. Всѣки си взема своя конецъ и нѣма споръ. Но утре дойде ново заплитане. Какъ ще го разрешите?

Вие казвате: Известенъ споръ е много труденъ. Както виждате, нѣма никаква трудностъ. Какъвъ споръ има, който не може да се разреши? Представете си, че азъ си държа ржката въ този центъръ на дейностъ и вие сте децата. Въ дадения случай отъ мене зависи. Азъ държа единия край на концитѣ. Азъ държа центъра. Да направимъ преводъ: влиянието на онзи, който държи центъра краищата на концитѣ символизира влиянието на известни психични центрове на разумни същества. Ако тия същества сж възвишени, тогава е едно, но ако сж низши, това значи да подпаднете въ ноктитѣ на дявола. Въпросътъ си има разрешение. Не че този въпросъ не е разрешимъ. И той е разрешимъ. Искамъ да ви покажа на нагледенъ начинъ. Има въпроси, които първоначално лесно могатъ да се разрешаватъ, но колкото повече децата влизатъ въ една система, толкова въпросътъ да разрешено става по-труденъ. Но има единъ начинъ, единъ магически начинъ за разрешение. Въ дадения случай азъ, който държа този конецъ, азъ се намирамъ подъ същото влияние на други действащи сили. Азъ не съмъ единственото лице, което разрешава въпроса. За васъ може да съмъ единственото лице. Но ако вие мислите, че тази е единствената система и нѣма другъ изходенъ пътъ, вие се намирате въ заблуждение. Да допуснемъ, че азъ съмъ подъ въ влиянието на други сили и щомъ ме заставятъ да си оттегля едната ржка, то въпросътъ е вече разрешенъ.

Може да има споръ между двама души, единиятъ отстъпва и тогава въпросътъ се разрешава. Ще отстъпите, ще пуснете единия край на конеца и ще си вземете конеца за споменъ. Въ съвременния свѣтъ иматъ едно смѣтно понятие за морала, за отношенията си съ Бога. Отношенията си съ Бога не сж такива, каквито ние си въобразяваме.

Малкото дете е било въ рждетѣ на майка си. Тя го е носила, тя го пригръща, цѣлува; кхпи, храни. Но това дете единъ день израсне и майката преставя

да го кхле, престава да го носи на рхцетѣ си, да го храни съ млѣко, да го цѣлува. По-рано детето може да мисли, че майката изяввява любовта си къмъ него като го кхли, като го носи и. Но сега какво ще мисли ~~то~~ може да помисли, че отношенията на Бога и на майка му спрямо него сж се измѣнили. Защо? Защото растежътъ на детето, развитето на неговия умъ и сърдце сж станали причина майката да измѣни своитѣ външни отношения спрямо детето. Какво престѣпление има въ това, че майката не кхле сега своето дете, не го носи на рхцетѣ си. Длѣжна ли е да прави това? Тя е длѣжна да го прави, докато детето е на три години, но щомъ стане на ~~четири~~ години, детето трѣбва да стѣпи на краката си. До три години майката е длѣжна да го храни, да го кърми, но като стане на четири години, то трѣбва да дѣвци.

А сега Богъ е престаналъ да има такива отношения къмъ васъ, каквито сж били едно време. ~~Сѣга~~ Отношенията на сегашнитѣ хора сж много по-добри отколѣто първитѣ. Вие като одите на баня, търсите теляци. Който влѣзе въ банята, търси телякъ. Нѣма по-лошо отъ това да имашъ телякъ. Най-лошната баня е съ телякъ, а пъкъ най-добрата баня е безъ телякъ. Защото, като оставишъ този телякъ съ кесия да изтърка този киръ отъ тѣлото ти, толкова хубави работи ще изчисти отъ тебе, че съ години не можешъ да възтановишъ своето предишно положение. И азъ знаа богати, които сж отивали на баня и после имъ е трѣгвало така зле, че следъ година всичко, което имали е отивало. Азъ знаа много професори, които следъ като ги е търкалъ този телякъ, следъ това всичко е изчезвало отъ тѣхъ и сж ставали шапави. Сега ще ми препорѣчатъ теляци! Нѣкои казватъ: Препорѣчай ми нѣкой добъръ телякъ. Никакви теляци не ви трѣбватъ, нищо повече! Теляцитѣ сж за свѣта, а не за васъ. Има сестри, които си слушатъ още съ теляци. За напредналитѣ казвамъ сега: Никакви теляци! Нѣма по-хубаво нѣщо отъ това, самъ да се разтриешъ. Ако намѣришъ нѣкой светия телякъ, нека те измие; но обикновенъ телякъ не. Ако нѣкой светия е вхтре въ банята, подложи гърба си, но ако не е светия, тури си самъ рхката и се изтъркай.

Та искамъ да ви наведе на мисълта да бждете самостоятелни. Въ извѣстие отношение ученикътъ трѣбва да бжде крайно самостоятеленъ. Азъ мога самъ да се изчистя. То е най-хубавото упражнение. Но ще кажешъ, че на нѣкои мѣста не мога да стигна съ рхката си.

Ще кажеш: Мога! Господъ е далъ своята ръка, да не остане място на тѣлото, дето
твоюта ръка да не може да пипне. Това е човѣкътъ. Ако е беденъ човѣкъ и нѣма
пари да плати на телакъ, ще се изчисти хубаво. По смѣшна работа отъ телаци
нѣма.

Σ Ти имашъ да разрешавашъ една мисль. Ти търсишъ нѣкой телакъ, който да
те поразтрие малко. Ти остави помощта всѣкога да дойде при крайния случай.
Когато ти употребишъ всичкитѣ слѣдства, има единъ моментъ, когато единъ човѣкъ
ще дойде и ще ти направи много малка услуга. Ти си приготвилъ клечки, дърва
но нѣмашъ кибритъ. Дойде нѣкой човѣкъ, драсне и запали, да не ходи той да ти
носи дървата. Ти следъ като си мислилъ дълго време, следъ като си приготвилъ
всичкия материалъ, дойде единъ ученъ човѣкъ, драсне и се запали огнѣтъ. Това
е Божественъ законъ. Божественитѣ закони действуватъ съ най-малкитѣ сили. То-
ва, което се нарича *the little coin*. Последнитѣ сили сѣ най-малкитѣ
сили, съ които се действува. Ти казвашъ: Дошълъ съмъ до края, нѣма вече нажда-
щомъ си дошълъ до края вече, на своята беднотия, ти си на спасителното място,
действивай вече съ тѣзи най-малкитѣ сили, съ които ставатъ всички изправител-
ни нѣща.

X Ако не дойдешъ до най-крайната сиромашия, че като бръкнешъ въ торбата
си, да вземешъ най-малкитѣ трошици и да ги изядешъ и после да не намѣришъ
друга трошица, за да я туришъ въ устата си, дотогава ти не може да оценишъ,
какво нѣщо е хлѣбътъ. Че това е философията на живота. Ако ти не може да оце-
нишъ малката трошица, не разбирашъ живота. Тази трошица е като житното зърно;
може да стане като ябълка. Всички маги, които сѣ завършили своето развитие,
всички мъдреци, иматъ тази сила. Ти като му дадешъ своята плазна торба само
съ трошици, той като бръкне, и вземе една трошица отъ тебе, тя ще стане единъ
сомунъ. Вие сега седите и разглеждате въпроситѣ отъ механическо гледище. Вие
искате цѣлия свѣтъ да обърне внимание на васъ. Въ самата ти идея да обърнатъ
внимание на тебе има нѣщо лажливо. Ако свѣтътъ сега трѣбва да обърне внимание
върху насъ, ако небето сега трѣбва да обърне внимание на насъ, ние сме изгубе-
ни хора. Ако сега остане Богъ да ме обикне, азъ съмъ изгубенъ човѣкъ. Това е
лъжлива философия. Любовта на Бога е отъ самата вѣчностъ. Богъ всѣкога има
къмъ мене едни и същи отношения. Само че човѣкъ въ съзнанието си може да съжа-
лява, че не е съзнавалъ по-рано тая любовъ и у него се заражда една вътрешна

жърбъ. Ако човѣкъ мисли, че Божията любовъ къмъ него трѣбва да се увеличи, или че Богъ не го обича вече, или че Богъ започва да го обича, това сж се човѣшки идеи, лѣжливи идеи.

Или можемъ да имаме идеята, че нѣкои хора могатъ да ни мразятъ. Това е лѣжливо. Тѣ ни мразятъ, понеже ние мислимъ, че ни мразятъ. Азъ мога да накарамъ когото и да е отъ васъ да ви мрази, и мога да накарамъ когото да е отъ васъ да ме обича. Въ единъ часъ мога да накарамъ и да ме обичате и да ме мразите. Нали сте имали случай; да допуснемъ, че имате нѣкой вашъ приятелъ и треперите за него. Той много ви обича. Но ако той забие една игла въ кожата ви на дълбочина два сантиметра, въ васъ ще дойде едно чувство на отмъщение, ще искате да го блъснете. ~~Защо~~ да не се усмихнешъ и да кажешъ; Много ми е приятно, заби още повече — на четири сантиметра. И колкото повече забива, вие да ~~нажете~~: Охъ, охъ, колко е хубаво. Азъ пъкъ ти казвамъ: Безобразие е това. Питамъ тогава: Де ви е любовта? Каква е тази любовъ?

Сега синца минавате за светии и въ дадения случай сте светии. Азъ ви признавамъ всички за светии — светии, които всѣкога не светите. Светии сте, но по нѣкой път имате известни съображения и не светите. Туряте калпаци и се скриете. Азъ срещна нѣкой светия, който ми казва: Ако така постъпватъ съ мене, азъ вече нѣма да дойда въ тома ти. Така ми казва този светия. Казахъ му: Че ти и сега не си въ дома ми! — Най-първо азъ нѣмамъ домъ. Азъ съмъ бездомникъ и ти се самозаблуждавашъ, че си въ дома ми. Този домъ е сущъ. Спорниятъ въпросъ е тамъ, дали този домъ е мой. Ти искашъ да ми станешъ наследникъ. Азъ ти казвамъ истината, че този домъ не е мой. Азъ имамъ да плащамъ на стопанина наема.

При любовта има правилни отношения. Въ любовта противоречие не трѣбва да има, разумно трѣбва да разрешаваме въпроситѣ. Ако азъ зная, че вие имате отношение къмъ мене, които Богъ е поставилъ въ самата вѣчностъ, въ самото начало на вѣчността, тогава всички тия отношения азъ трѣбва да ги зачитамъ, и отъ това зависи моето щастие, моето бъдеще. Тогава азъ обичамъ Бога. Това е любовта ми къмъ Бога. И ако вие въ дадения случай съзнавате, че моитѣ отношения къмъ васъ сж отношения, които Богъ е поставилъ и ако вие зачитате тия отношения, отъ това зависи вашето щастие. Този законъ не може да се измѣни. Ако мислите за нѣкоя друга философия, мамите се. Не съществува друга философия, който и да ви проповѣдва. И ако въ свѣта съществува добро и зло, то тѣ

съществуватъ по единствената причина, че две същества иматъ два възгледа за Бога. Единитѣ същества мислятъ, че тия отношения не сж отъ Бога, когато тѣ сж отъ Бога. Тѣ отказватъ. Когато азъ ^{съзнавамъ} ~~отказвамъ~~, че отношенията, които имамъ къмъ тебе сж отъ Бога и когато съзнавамъ, че твоитѣ отношения, които имашъ къмъ мене, сж отъ Бога, тогава азъ съмъ радостенъ. Сжщо така и ти. Когато ти съзнавашъ, това, което Богъ е направилъ, а именно тѣзи отношения. Когато азъ и ти съзнаваме, че отношенията, които имаме единъ къмъ другъ сж отъ Бога, тогазъ сме дошли до онова правилно разбиране. Всѣки единъ човѣкъ трѣбва да разбере тѣзи връзки, трѣбва да разбере отношенията, които сж Божествени.

Като срещнете единъ човѣкъ, трѣбва да разрешите въпроса най-напредъ, дали тѣзи връзки сж отъ Бога, отъ вѣчността. Ако сж отъ Бога, радвай се, зачитай ги. Вървишъ изъ гората и гледашъ, че иде една голѣма мечка. Какво трѣбва да направишъ? Ще вземете кръгомъ и ще започнете да марширувате много бързо, ще обърнете гърбъ и ще хукнете да бѣгате. Необходима е тази мечка. Тази мечка е изпратена отъ Бога да ви срещне на пътя за да опиташъ своята смѣлостъ. Ти казвашъ: Господи, азъ всичко може да направя за тебе. Господъ казва на мечката: Иди при това мое дете да го опиташъ. И човѣкъ види мечката и бѣга. Какво трѣбва да прави? Той ще я погледне и ще каже: Изпратена ли е тази мечка отъ Господъ или не? И да се спре тамъ и да чака. Ако ти чакашъ мечката, какво ще стане? Ако ти я чакашъ и разбирашъ, че тя е изпратена отъ Бога, тя ще дойде ще клекне и ще започне да ти ближе краката. И тогава ти ще вземешъ и ще я погладишъ, ще я помилвашъ. И тя ще се върне, и ти ще се върнешъ и ще имашъ една хубава среща. Ще кажешъ: Колко хубаво е. Сега си измѣнихме мнението за мечката, колко хубаво същество е мечката - и ще разберешъ душата на мечката.

Сега превеждамъ този законъ. По нѣкой пътъ всѣки единъ отъ васъ може да стане мечка за другитѣ. Мажътъ, жената, може да стане мечка. Ти съ себе си си по нѣкой пътъ може да станешъ и страшилище и тогава може да кажешъ; азъ се ужасявамъ отъ себе си.

Ти да си напълно убеденъ, че това, което ти чувствувашъ, мислишъ и постъпвашъ, това да сж отношения, които сж образувани въ вѣчността. Вие сте въ единъ периодъ на опознаване, но отношенията, които сж образувани въ вѣчността. Това е философията. Разгадаете ли този въпросъ, тогава веднага всички

спорни въпроси се разрешаватъ веднага, както при опита съ конците. Тази сутринъ закъснѣхъ десетъ минути, понеже гледахъ на кой човѣкъ съ ~~се~~ заплѣли конците, и искахъ да го убедя, че трѣбва да пусне единия край на конца. Въ този споръ бѣха замѣсени четири души. Казахъ имъ: Пуснете единия край на конца. Десетъ минути трѣбва да имъ разпавямъ и затова закъснѣхъ. И въпросътъ не можахъ да го разреша. Сега подобно и съ васъ. Вие казвате: Учителътъ лесно пуца тия конци, но я да дойде на нашето мѣсто и тогава какъ ще ги пусне? Азъ да съмъ на вашето мѣсто, ще ги пусна по сѣкия начинъ и ще се оттегля, нищо повече. Законитѣ сѣ едни и сѣщи, както за мѣдрца така и за глупеца. Само че мѣдрецътъ съвършено изпълнява Божи законъ, а глупецътъ не ги изпълнява. Но законитѣ сѣ едни и сѣщи за мѣдрца и за глупеца. Любо-
вта седи въ постоянното изпълнение на волята Божия. Въ това седи любовта. А пъкъ щомъ изпълняваме волята Божия, тогазъ се проявява и втория законъ: нашитѣ отношения тогава сѣ правилни. И тогава всичко върви добре.

Вие сега искате лесния животъ. Всѣки единъ отъ васъ, който иска лесния удобния животъ безъ мъчности, безъ страдания, той иска телякъ. Който иска животъ съ трудъ, той казва: Безъ телякъ, никакви теляци! Тѣ не ви трѣбватъ.

Нѣкой път когато имате споръ вземете конци и почнете да правите тѣзи упражнения. И тогава вижте коя сестра трѣбва да отстъпи или кой братъ трѣбва да отстъпи. Направете си едно упражнение за петъ десетъ, 15, 20 минути и следъ като разрешите въпроса, ще се хванете за ржката. Сега вие седите и казвате: Остарѣхме. Значи докато бѣхте млади, имаште кредитъ; като сте остарѣли, жалко е, че сте изгубили своята младостъ. Има още по-голяма опасностъ. Ако не знаете да спазвате законитѣ на вашата старостъ, тогава е опасно. Но ако спазвите законитѣ на вашата старостъ, вие ще се подмладите, ще се обновите. И ако вие знаете единъ день, какъ да постъпите по Бога, вие ще се подмладите. Който и да е отъ васъ, може да направи чудесно да нѣма никаква абсолютно отрицателна мисль. Да кажемъ, че нѣкой хваща единъ братъ за ржката. Щомъ го хване този братъ да не се роди никаква отрицателна мисль. Да кажемъ, че една сестра хване единъ братъ за ржката. Ако сестрата е много красива, съ много манетизъмъ, той нѣма да пита, защо тя го хваща, нѣма да прави въпросъ. Ще му е приятно, Но ако тя е малко грозна, тогава той ще

пита, каква е целта. Дали нере това примамка. Грозният е красивият сж
еднакво красиви. Нѣкой пѣтъ грознитѣ сж по-красиви, а нѣкой пѣтъ красивитѣ
сж по-красиви. Когато хванете за рѣка нѣкого, да не се яви въ васъ отрица-
телна мисль или желание. Ако онзи е билъ скѣперникъ и като го хванете
за рѣката, изчезне у него скѣперничеството, или ако е билъ жестокъ и като
го хванете, стане у него смекчаване и той каже: Не трѣбва да се живѣе та-
ка, - тогава вие сте станали проводникъ на Божия дехъ, които работи вътре
въ свѣта. Сега това може да стане по всѣкакъвъ начинъ. Това може да стане
чрезъ вашитѣ физически рѣце, чрезъ вашитѣ чувства, чрезъ вашитѣ мисли и
чрезъ вашитѣ постѣпки.

Азъ не искамъ да се откажете отъ това, което имате, но искамъ сега да
притурите къмъ това, което имате новия методъ. Всѣки день трѣбва да се при-
добива новъ начинъ. Въ това седи развитието. Мнозина бихте разрешили този
въпросъ. Напримѣръ, намѣрили сте се въ трудно положение и ако знаете, какъ
да постѣпите, какъ да извикате известни мисли, ~~азъ-разира~~ ако разбирате из-
вестни закони, вие ще решите правилно въпроса.

Нѣкой пѣтъ дойде нѣкой при мене и му казвамъ: Твоитѣ работи ще се
уредятъ. И азъ зная какъ ще се уредятъ. Дойде нѣкой пѣтъ при мене и му
казвамъ: Твоитѣ работи нѣма да се уредятъ, така е писано. Ако ти въ даденъ
случай, когато се намиращъ въ трудно положение може да извикашъ една Боже-
ствена мисль отъ нѣкъде, то твоитѣ работи ще се уредятъ. А свѣтътъ е пѣленъ
съ такива мисли.

Две сестри спорятъ. И дветѣ сестри сж бедни. Двама бедни не могатъ
да живѣятъ на едно мѣсто. Или да кажемъ, че две сестри спорятъ, но и дветѣ
сж богати. Двама богати на едно мѣсто не могатъ да живѣятъ. Ще туришъ богат-
тия на мѣстото на бедния.

Ако ти за любовта не може да отстъпишъ на една сестра, тогава нѣ-
машъ любови. Ти казвашъ: Тази сестра азъ не мога да я обичамъ. Че ти никога
не си я обичалъ. И ако я обичашъ, значи Богъ те е посетилъ, защото обичта е
отъ Бога. И ако не я обичашъ, значи Богъ не те е посетилъ и Богъ те изпитва
сега. Богъ ти казва: Ако ти сега може да станешъ единъ проводникъ, тогава е
добре; азъ трѣбва да я обичамъ чрезъ тебе. Ти казвашъ: Нѣмамъ време.

Използвайте настоящето. Вие сте изминали миналото. Настоящото трябва да минете. То е най-важното засега. ^{Една} важна задача. Вие ще срещнете мечката въ гората. Ако ^{разберете} ~~познате~~, че тя е пратена отъ Бога, ~~вие~~ ^{вие} ще понаете, какво нѣщо е мечката. ~~Страданията разглеждатъ~~ ^{изучаватъ} отъ ~~чисте~~ ^{чисте} Божествено гледище. Знанието, което имате, трябва да служи като ~~една~~ ^{една} основа за онова, което трябва да ~~двършите~~. ~~Зашто~~ ^{Ако} нѣмате ~~това~~ ^{това} знание, ~~то~~ ^{то} нѣма защо да ви говоря. Но понеже имате ~~така~~ ^{така} знание, азъ ви говоря за ~~знанието~~ ^{за}, което трябва да добиете ~~въ~~ ^{въ} следния моментъ. ~~Никой отъ самъ~~ ^{Никой отъ самъ} себе си не може да намѣри своя ~~пътъ~~. Нѣкой казва: Азъ ~~всичко~~ ^{всичко} мога да разреша. ~~Той~~ ^{Той} не е правъ. Другъ казва: Другите да разрешаватъ ~~за него~~. И той не е правъ. ~~Въ~~ ^{Въ} ~~нужния~~ ^{нужния} моментъ ще дойде ~~единъ~~ ^{единъ}, който ще ви покаже, какъ да разрешите своята задача. Зашто ~~като~~ ^{като} влѣзешъ въ ~~единъ~~ ^{единъ} непознатъ градъ, ~~ее~~ ^{ее} ще се намѣри нѣкой, който да ви ~~опъти~~. ~~Всѣ~~ ^{Всѣ} ще ви даде ~~единъ~~ ^{единъ} адресъ, ~~дето~~ ^{дето} трябва да се спрете. Въ ~~всѣ~~ ^{всѣ} една ~~мжнотия~~ ^{мжнотия} ~~е~~ ^е ~~онази~~ ^{онази} мисль, която ще ви даде разрешение ~~на~~ ^{на} ~~та~~ ^{та} ~~мжнотия~~ ^{мжнотия}, ~~тази~~ ^{тази} мисль е отъ Бога. ~~Сегашните спорове, които имате, разрешаватъ тѣ, както ви покаже~~ ^{както ви покаже} ~~при~~ ^{при} ~~както~~ ^{както} ви дадохъ съ ~~конците~~. ~~Всѣ~~ ^{Всѣ} ~~трябва~~ ^{трябва} да отпусне ~~единия~~ ^{единия} край на ~~конца~~ ^{конца}, ~~и~~ ^и ~~си~~ ^{си} ~~вземе~~ ^{вземе} ~~конца~~ ^{конца} ~~вжши~~. Това е ~~една~~ ^{една} мѣрка, ~~по~~ ^{по} която може да се ~~разсуждава~~. ~~Съ~~ ^{Съ} ~~мурете~~ ^{мурете} ~~любовта~~ ^{любовта} като ~~една~~ ^{една} действаща сила. ~~Въ~~ ^{Въ} ~~васъ~~ ^{васъ} ~~да~~ ^{да} ~~желане~~ ^{желане} ~~желане~~ ^{желане} ~~ни~~ ^{ни} ~~непреодолимо~~ ^{непреодолимо} ~~желание~~ ^{желание}, ~~следната~~ ^{следната} ~~идея~~. ~~Бога~~ ^{Бога} ~~и~~ ^и ~~си~~ ^{си} ~~кажете~~ ^{кажете}: ~~За~~ ^{За} ~~Бога~~ ^{Бога}, ~~за~~ ^{за} ~~Когото~~ ^{Когото} азъ ~~живѣя~~, ~~всичко~~ ^{всичко} мога да ~~направа~~. ~~Постоянно~~ ^{Постоянно} ~~трябва~~ ^{трябва} да събуждате въ себе си този стимулъ. ~~Всѣ~~ ^{Всѣ} ~~денъ~~ ^{денъ} ~~да~~ ^{да} ~~казвате~~ ^{казвате}: ~~За~~ ^{За} ~~Бога~~ ^{Бога} ~~всичко~~ ^{всичко} мога да ~~направа~~. ~~Тази~~ ^{Тази} ~~мисль~~ ^{мисль} ~~да~~ ^{да} ~~имате~~ ^{имате} ~~постоянно~~ ^{постоянно} ~~и~~ ^и ~~ще~~ ^{ще} ~~започнете~~ ^{започнете} ~~тогава~~ ^{тогава} ~~да~~ ^{да} ~~видите~~ ^{видите} ~~Божие~~ ^{Божие} ~~лице~~. ~~И~~ ^И ~~като~~ ^{като} ~~видите~~ ^{видите} ~~Божие~~ ^{Божие} ~~лице~~, ~~ще~~ ^{ще} ~~кажете~~ ^{кажете} ~~като~~ ^{като} ~~слѣпия~~: ~~Слѣпъ~~ ^{Слѣпъ} ~~бѣхъ~~, ~~едно~~ ^{едно} ~~време~~, ~~но~~ ^{но} ~~сега~~ ^{сега} ~~виждамъ~~, ~~и~~ ^и ~~сега~~ ^{сега} ~~съмъ~~ ^{съмъ} ~~доволенъ~~, ~~че~~ ^{че} ~~прегледахъ~~. ~~Отче~~ ^{Отче} ~~нашъ~~.

10. Лекция отъ Учителя, държана на
9 декември, 1931 г. София. - Изгрев.